Ἀπειλοῦν τὸν ὕπνο μας καὶ ἐπηρεάζουν τὰ ὄνειρά μας οἱ κινηματογραφικὲς ταινίες

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΟΥ ΕΡΕΘΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΕΓΚΕΦΑΛΟ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ. Ἡ συγγραφέας εἶναι καθηγήτρια λογοτεχνίας καὶ κινηματογράφου στὸ δυτικὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λὸς Ἄντζελες, καὶ σ' αὐτὸ τὸ ἄρθρο ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἑρμηνεία τῶν ὀνείρων. Εἶναι μέλος τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ «Κινηματογραφικὸ τρίμηνο», καὶ συγγραφέας τοῦ: «Μιὰ κριτικὴ διάσταση τοῦ φίλμ». Εἶναι ἐπίσης συνεργάτις τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ ἐφημερίδα τῶν ὀνείρων», ποὺ θὰ ἐκδοθεῖ προσεχῶς.

Στὸ ἔργο «Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔπεσε στὴ γῆ», κάποιος ξένος μὲ ἕναν παράξενο ἐγκέφαλο, ποὺ τοῦ δίνει τὴ δυνατότητα νὰ βλέπει στὸ παρελθὸν καὶ στὸ μέλλον βγαίνει μέσα ἀπὸ μία τηλεόραση στὴ γῆ, ἀπ' ὅπου θέλει νὰ μαζέψει νερὸ γιὰ τὸν πλανήτη του. Ἀνακαλύπτει ὅμως, ὅτι μένοντας ἐκτεθειμένος στὶς ἐπιδράσεις τῶν εἰκόνων της, ἔχει χάσει τὶς δυνάμεις τοῦ μυαλοῦ του.

Ὁ Νίκολας Ρόεγκ, μὲ τὴν ταινία του θέλει νὰ πεῖ ὅτι ὁ συνδυασμὸς τοῦ ἐξωγηΐνου μυαλοῦ μὲ τὰ μέσα ἐνημερώσεως ἐμπεριέχει τεράστιες δυνατότητες γιὰ ἐξέλιξη. Οἱ δυνατότητες ὅμως, αὐτὲς καταστρέφονται, ἐπειδὴ στὴν ἐξουσία βρίσκονται διεφθαρμένες

Σύγχρονες ἔρευνες πάνω στὸν ἀνθρώπινο ἐγκέφαλο, δείχνουν ὅτι ὁ μέσος ἄνθρωπος καταναλώνει 90 λεπτὰ σὲ ὄνειρα κάθε νύχτα —5 χρόνια σ' ὁλόκληρη τὴ ζωή του. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς μπορεῖ νὰ ἀποτελεῖ ἕναν ἐξελικτικὸ μηχανισμὸ ποὺ λειτουργεῖ μὲ συνδυασμὸ τοῦ γενετικοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῶν πολιτισμιακῶν ἐντυπώσεων. Ὁ βασικὸς ρυθμὸς καὶ ἡ μορφὴ ὀνείρων ἐλέγχονται ἀπὸ τὴν ἀρχέγονη πλευρὰ τοῦ ἐγκεφάλου. Ὅμως, τὸ μπροστινὸ μέρος τοῦ ἐγκεφάλου, ποὺ βρίσκεται σὲ στάδιο ψηλότερης ἐξέλιξης, καθορίζει τὸ περιεχόμενο τῶν ὀνείρων. Συγκεντρώνει καὶ συνδυάζει τὶς εἰκόνες ἀπὸ τὶς μνῆμες ποὺ ἔχουν διαμορφωθεῖ, στὸν πολιτισμὸ ὅπου ζεῖ τὸ ἄτομο. Ἐὰν τὰ ὄνειρά μας διαβρώνονται ἀπὸ καταστροφικὲς εἰκόνες, κινδυνεύουμε νὰ τελματωθοῦμε, μὲ στατικὲς παραστάσεις — καὶ νὰ χάσουμε τὶς δυνάμεις μας γιὰ δημιουργία καὶ ἀνάπτυξη, ἀκριβῶς ὅπως συνέβη στὸν ἐξωγήινο τοῦ Ρόεγκ.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ προχωρημένη τεχνολογία μας ἐπενέβη στὰ ὄνειρά μας, ἀκριβῶς ὅπως στὴν καθημερινή μας ζωή. Βομβαρδιζόμαστε ἀπό, προκατασκευασμένες εἰκόνες, ποὺ μποροῦν ἀμέσως νὰ εἰσχωρήσουν στὰ ὄνειρά μας. Ἴσως αὐτὴ ἡ συρροὴ εἰκόνων ἔχει ἐπιταχύνει καὶ τὸ βαθμὸ «ἀναπρογραμματισμοῦ» τῆς συνειδήσεώς μας.

Ἂς πάρουμε τοὺς «ὀνειρευόμενους» τῆς Ἀναγεννήσεως. Δεχόντουσαν κινητικὲς ὀπτικὲς εἰκόνες, παρατηρώντας γύρω τους ἢ στὸ θέατρο, ἢ τριγυρνώντας ὀνάμεσα σὲ πίνακες ζωγραφικῆς καὶ ἀγάλματα, ἢ κάνοντας ἱππασία σὲ ἐξοχικὰ μέρη. Σήμερα οἱ εἰκόνες περνᾶνε ἀπὸ μπροστά μας μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς, στὴν τηλεόραση, στὸ σινεμά, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ παράθυρα τῶν αὐτοκινήτων, τῶν τραίνων, τῶν ἀεροπλάνων. Στὰ ὄνειρά μας κυριαρχεῖ ἡ εἰκόνα τῶν ὁδηγοῦμε, κι' αὐτὸ ὄχι μόνο ἐπειδὴ τὸ ὁδήγημα ἀποτελεῖ σύμβολο δύναμης, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἡ βασικότερη πηγὴ, ἀπ' ὅπου ἀντλοῦμε τὶς παραστάσεις μας.

Η... ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ

Διαθέτουμε ἀπέραντες δυνατότητες νὰ ἀποτυπώνουμε αὐτὰ ποὺ βλέπουμε. Ἡ λογοτεχνία δὲν μπορεῖ νὰ ἐπηρεάσει τὰ ὄνειρά μας τόσο, ὅσο οἱ κινηματογραφικὲς ταινίες κι' αὐτὸ γιατὶ δὲν εἶναι ὀπτικὸ μέσο. Ἔχουμε ἐλάχιστες δυνατότητες νὰ ἐλέγξουμε τὰ ὀπτικὰ μέσα, ὅταν π.χ. ξαφνικὰ στὴ σκηνὴ ἐμφανίζεται μιὰ ἀναπάντεχη σκηνὴ βίας. Οἱ ὀπτικὲς εἰκόνες ἀντιπροσωπεύουν τὸν ἔξω κόσμο, πολὺ πιὸ ἄμεσα καὶ συγκεκριμένα ἀπ' ὅτι οἱ λέξεις. Αὐτὸ τοὺς δίνει καὶ μιὰ ἄλλη διάσταση, πέρα ἀπ' τὴν ἁπλὴ ἀφορμὴ γύρω ἀπο τὴν ὁποία διαδραματίζονται.

Ἂς πάρουμε γιὰ παράδειγμα τοὺς ὀργιαστικοὺς πυροβολισμοὺς στὸ «τάξι ντράϊβερ».

Ἐνῶ οἱ εἰκόνες αὐτὲς σχετίζονται μὲ τὴν ὅλη πλοκὴ τοῦ φίλμ οἱ ἄμεσες ἀναπαραστάσεις βίας ἐνισχύουν τὶς δυνατότητες κάθε θεατῆ, νὰ φανταζεται σκηνές, βίας. Καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ὅ.τι ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ βγοῦν ἀπ' τὸ μυαλό μας, αὐξάνουν τὶς πιθανότητες τοῦ προγραμματισμοῦ βίας στὸ μέλλον.

Συνέλαβα τὸν ἑαυτό μου νὰ κλείνει τὰ μάτια του, πολὺ πρόσφατα, στὸ θέατρο. Συνήθως αἰσθανόμουνα ἠθικὰ ὑποχρεωμένη νὰ παρακολουθῶ τὶς σκηνὲς βίας, ὅσο σκληρὲς κι' ἂν ἦταν, γιὰ νὰ τὶς παρουσιάζω καὶ νὰ τὶς ἀναλύω στοὺς σπουδαστές μου, στὸ βαθμὸ ποὺ παρουσίαζαν ἄμεσα γεγονότα (π.χ. τὴ φρίκη τῶν στρατοπέδων συγκεντρώσεως ἢ τὰ θύματα τῆς βόμβας Ναπάλμ στὸ Βιετνὰμ κλπ.) πιστεύοντας, ὅτι ἔτσι ἴσως θὰ ἐνισχυόταν ἡ πολιτική μας κινητοποίηση, στὸ νὰ ἐμποδίσουμε τὴν ἐπανάληψη τέτοιων φρικιαστικῶν πράξεων. Δὲν προτείνω νὰ κλείνουμε τὰ μάτια μπροστὰ στὴ βία, ἀλλὰ νὰ συνειδητοποιήσουμε πόσο ἡ διαδικασία ἀποτύπωσή της ὁδηγεῖ πρὸς τὴ διαιώνισή της.

Ἡ συνειδητοποίηση αὐτὴ δὲν θὰ ὁδηγήσει μόνο στὴν αὐστηρὴ λογοκρισία καταστροφικῶν σκηνῶν, ἀλλὰ καὶ στὴν προτροπὴ γιὰ τὴ δημιουργία θετικῶν εἰκόνων καὶ ἰδιαίτερα τέτοιων ποὺ ἀφοροῦν τὸ σέξ.

ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΑ

Τὰ μέσα ἐνημερώσεως παρουσιάζουν τὸ σὲξ σὰν μία βίαιη πράξη, προβάλλοντας βιασμοὺς καὶ ἐπιθετικότητα, πράγματα ποὺ χωρὶς ἀμφιβολία, διασπείρουν ὑπερβολικὰ σαδομαζοχιστικὰ στοιχεῖα στὸν πολιτισμό μας. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ ἀφήνουμε τὰ παιδιά μας ἐκτεθειμένα στὶς βίαιες σεξουαλικὲς ἐπαφές, πιστεύω ὅτι, θὰ ἦταν πολὺ πιὸ ὑγιεινὸ γι' αὐτὰ νὰ μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν σκηνὲς ὅπου ἄνθρωποι θὰ κάνουν ὄμορφα ἔρωτα καὶ θὰ ἀπολαμβάνουν ἀκόμα καὶ γυμνοὶ, σὲ ὁλοκληρωμένη ἐπαφὴ φτάνοντας σὲ ὀργασμό. Λυστυχῶς ὅμως τέτοιες σκηνὲς εἶναι δυσεύρετες— κατὰ ἕνα μέρος ἐπειδὴ οἱ σκηνοθέτες, μόλις πρόσφατα ἀπέκτησαν τὴν ἐλευθερία νὰ τὶς προβάλουν στὴν ὀθόνη.

Προσπάθησα νὰ φέρω στὸ νοῦ μου τέτοια παραδείγματα, ἐρωτικὲς σκηνές, γυμνές, ἀλλὰ ὑγιεινὲς καὶ χωρὶς βία. Δὲν βρῆκα παρὰ τέσσερα. Τὴ ρεαλιστικὴ ἕνωση τοῦ Ντόναλντ Σάδερλαντ μὲ τὴν Τζούλι Κρίστι στὸ «Μὴν κοιτᾶς τώρα» καὶ τὴν Τζαίην Φόντα μὲ τὸν Τζὼν Βόϊτ στὸ «Ἔρχομαι σπίτι». Καὶ οἱ δύο σκηνὲς ἐκπέμπουν ζεστασιά, ἀμοιβαιότητα, εὐχαρίστηση καὶ ἐνέργεια. Καὶ στὸ «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέτα», τοῦ Φράνκο Τζεφιρέλλι καὶ τὸ «Ὀναυτικὸς ποὺ βρέθηκε στὴ στεριά». Καὶ στὰ δύο οἱ ἐρωτικὲς σκηνὲς ἐκθειάζουν τὴ φυσικὴ ὀμορφιά.

Ἐνῶ γιὰ παράδειγμα, στὸ «Τελευταῖο ταγκὸ στὸ Παρίσι», κυριαρχοῦν οἱ σαδομαζοχιστικὲς τάσεις.

Τὸ γεγονὸς εἶναι, ὅτι μέσα ἀπὸ τὰ μέσα ἐνημερώσεως τὰ παιδιά μας δὲν ἔρχονται καθόλου σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ ὑγιὲς σέξ. Οἱ ἀνθρωπολόγοι μιλοῦν γιὰ τὴν κοινωνία τῶν Σενόϊ, ὅπου τὰ μικρὰ παιδιὰ προτρέπονται νὰ βλέπουν ἐρωτικὰ ὄνειρα. Πιστεύουν ὅτι αὐτὸ θὰ βοηθήσει στὴ σωστότερη ἀνάπτυξη τοῦ παιδιοῦ. Καὶ εἶναι χαρακτηριστικό, ὅτι στὴν κοινωνία αὐτὴ ὁ δείκτης ἐγκληματικότητας καὶ ψυχικῶν ἀσθενειῶν εἶναι ἀφάνταστα χαμηλός...

ΑΚΡΟΠΟΛ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9-10.45-12.45
Κοσμοπολίτικο θρίλλερ κλάσεως μὲ πλοκὴ γεμάτη δράση, σὰν λεπίδα στιλέτου
ΕΝΑΣ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΟΣ ΚΟΜΠΙΝΑΔΟΡΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ Α' ΠΡΟΒΟΛΗ
ΜΑ·Ι·ΚΕΛ ΚΑΙΝ
ΣΥΜΠΙΑ ΣΕΠΕΡΝΤ
ΣΤΕΦΑΝ ΩΝΤΡΑΝ
ΜΑΡΤΙΝ ΜΠΑΛΣΑΜ
ΚΑΤΑΛ. ΑΠΟ 13 ΕΤΩΝ

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
9—10.45— 12.45
Ὁ ΠΗΤΕΡ ΣΕΛΛΕΡΣ
ΜΠΡΙΤ ΕΚΛΑΝΤ
στὴν πιὸ σπαρταριστὴ εὔθυμη ρεαλιστικὴ περιπέτεια τῆς χρονιᾶς
Ο κ. ΜΠΟΜΠΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ
ΑΠΟ 13 ΕΤΩΝ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας
Δρ Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 —Ἐρμοῦ
Τηλέφωνα: 222-600, οἰκίας 222-922

ΖΕΝΙΘ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9.10—12.30
Τὸ κορυφαῖο ἀστυνομικὸ μεγαλούργημα
ΖΑΝ ΠΩΛ ΜΠΕΛΜΟΝΤΟ
ΚΛΑΟΥΝΤΙΑ
ΚΑΡΝΤΙΝΑΛΕ
Ο ΣΗΜΑΔΕΜΕΝΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΟΜΟΝΟΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9.10—12.30
Πανδαιμόνιο τρελλῆς εὐθυμίας στὴν ὀθόνη
ΦΡΑΝΚΟ ΦΡΑΝΚΙ
ΤΣΙΤΣΙΟ ΙΝΓΚΡΑΣΙΑ
ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ "ΦΡΑΝΚΟ-ΤΣΙΤΣΟ"
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΟΥΦΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9.10—12.30
Ὁ ΝΤΑΣΤΙΝ ΧΟΦΜΑΝ
στὴν πιὸ καταπληκτικὴ δημιουργία τῆς ζωῆς του
ΑΔΕΣΠΟΤΑ ΣΚΥΛΙΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Τὸ φίλμ δυναμίτης
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΑΡΜΟΝΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9—12.45
Ἕνας κεραυνὸς δράσεως καὶ Καράτε
Ὁ ἀκαταμάχητος γίγας
ΜΠΡΟΥΣ ΛΗ
στὴν καινούργια ἐπιτυχία του
ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΓΙΓΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΕ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

ΑΝΟΙΞΙΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9—12.45
Μιὰ κολοσσιαία ταινία κατασκοπείας, πολέμου, πάθους στὴν λαίλαπα τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου
ΒΡΩΜΙΚΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΣΤΑΦΟΡΝΤ
ΝΤΑΝΙΕΛΑ ΜΠΙΑΝΚΙ

ΚΑΜΕΛΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9—12.45
Ὁ διάσημος σκηνοθέτης ΤΕΡΕΝΣ ΓΙΑΓΚ
παρουσιάζει τοὺς γίγαντες ΤΣΑΡΛΣ ΜΠΡΟΝΣΟΝ ΑΛΑΙΝ ΝΤΕΛΟΝ
τὴ μεγαλύτερη περιπέτεια ὅλων τῶν ἐποχῶν
ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΗΛΙΟ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ
ΣΥΝ ΤΣΟΥΝ
ΟΥΡΣΟΥΛΑ ΑΝΤΡΕΣ
ΤΟΣΙΡΟ ΜΙΦΟΥΝΕ

ΠΗΓΕΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ ΠΟΛΛΕΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΥΛΕΣ

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ. —Ἡ βαλίτσα αὐτή, μετρητὴς ἀκτίνων, εἶναι ἕνα σημαντικὰ βοηθητικὸ μέσο γιὰ τὴν διαφώτιση τοῦ πληθυσμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀκτινοβολία. Περιλαμβάνει ἐκτὸς ἀπὸ τὸν μετρητή — Γκάϊγκερ, μερικὰ ἀντικείμενα ἀπὸ τὸ καθημερινὸ περιβάλλον. Ἄτομα ποὺ ἐργάζονται στὴν «ἕνωση σταθμοῦ παραγωγικῆς δυνάμεως», ὅταν πρόκειται νὰ δώσουν μία διάλεξη, παίρνουν μαζί τους τὴν βαλίτσα αὐτὴ γιὰ νὰ ἐπιδείξουν ὅτι π.χ. δοχεῖα ἀπὸ πηλὸ πλακάκια ἢ φωτεινοὶ ἀριθμοὶ ἀπὸ ρολόγια τσέπης, κάνουν τὸν μετρητὴ — Γκάϊγκερ νὰ ἀκούγεται δηλ. ἀκτινοβολοῦν. Τυχαίνει ἐπίσης νὰ βρίσκεται κανεὶς χωρὶς νὰ κινδυνεύει, κοντὰ σὲ μερικοὺς φυσικοὺς λίθους ποὺ ἔχουν τόση περιεκτικότητα σὲ οὐράνιο, ποὺ σὲ μία πυρηνικὴ — τεχνικὴ ἐγκατάσταση θὰ ἔπρεπε σύμφωνα μὲ τοὺς κανονισμοὺς ἀσφαλείας ποὺ ἰσχύουν στὴν Δυτικὴ Γερμανία, σὰν μέτριο ἢ ἀδύνατο ραδιενεργὸ ἀπόριμμα, νὰ ἀποθηκευθοῦν ἔτσι ποὺ νὰ μὴν διαφεύγει ἡ ἀκτινοβολία. Οἱ ὁμιλητὲς ἐπιδεικνύουν ὅτι ἡ ἐπιβάρυνση τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τὴν τεχνικὴ ἀκτινοβολία, εἶναι ὡς τώρα ἡ μισὴ ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολία ἀπὸ τὶς φυσικὲς ραδιενεργὲς ὕλες, μὲ τὶς ὁποῖες ζοῦν οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ καὶ αἰῶνες.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οἱ ἡλιακὲς ἀκτίνες χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἄντληση νεροῦ

θέτουν σὲ κίνηση ἀντλίες

ΣΤΟ ΜΑΛΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Αὐτὸ ποὺ συνέβη στὸ Μάλι τῆς Ἀφρικῆς μπορεῖ νὰ χαρακτηριοθεῖ σὰν τεχνολογικὸ θαῦμα: θὰ δώσει τὴ δυνατότητα στοὺς κατοίκους, νὰ ἐξασφαλίσουν νερὸ ἀπὸ τὴ γῆ, ἀντλίες οἱ ὁποῖες θὰ λειτουργοῦν μὲ τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Ἤδη, στὴν περιοχὴ τοῦ Ναμπάσσο τοῦ Μάλι, οἱ πρῶτες ἀντλίες λειτουργοῦν. Καὶ οἱ κάτοικοι δὲν μποροῦν νὰ πιστέψουν στὰ μάτια τους. Εἶναι μιὰ τεχνικὴ διαδικασία, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τὴ συλλάβουν μὲ τὴ διαλεκτικὴ τῆς σκέψεως:

Ὁ ἥλιος στέλνει τὶς ἀκτίνες του στὴν γῆ, οἱ ἀντλίες τίθενται σὲ κίνηση καὶ βγάζουν νερό. Οἱ κάτοικοι μποροῦν νὰ «χορτάσουν» τὴν δίψα τους, ποτίζουν τὰ ζῶα τους καὶ τὴν γῆ γιὰ νὰ ἔχουν περισσότερα ἀγροτικὰ προϊόντα. Μὲ δύο λόγια νὰ ἐξασφαλίσουν τρόφιμα καὶ νὰ ἀπαλλαγοῦν ὁριστικὰ ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη τῆς πείνας.

Τὸ γεγονὸς εἶναι σημαντικό: ἂν αὐτὸ ποὺ συνέβη στὸ Μάλι, μπορέσει καὶ γενικευθεῖ σὲ ὅλη τὴν Ἀφρική, τότε θὰ ἀλλάξει ἡ ζωὴ στὴν Μαύρη Ἤπειρο, ἰδιαίτερα μάλιστα στὴν κεντρικὴ Ἀφρική, ὅπου εἶναι ἡ λεγόμενη «ζώνη τῆς δίψας», ὅπου δὲν ὑπάρχει νερὸ καὶ ὅπου ἡ ξηρασία καταδικάζει σὲ θάνατο ἑκατοντάδες χιλιάδες ὑπάρξεις ἀπὸ τὴν πείνα. Εἶναι ἄλλωστε γνωστὴ ἡ τραγωδία τῆς περιοχῆς τοῦ Σάχελ.

ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ καλύτερες προοπτικὲς γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν ἐρημικῶν ἐκτάσεων. Ἄλλοτε, μὲ τὶς παλαιὲς ἀντιλήψεις τῆς τεχνικῆς, οἱ κάτοικοι δὲν μποροῦσαν νὰ διανοηθοῦν, ὅτι θὰ ἔφθαναν σὲ μία λύση. Γιατὶ τὸ κόστος ἦταν ὑψηλό. Τώρα, μὲ τὴν ἀξιοποίηση τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, εἶναι δυνατὸν νὰ λειτουργοῦν οἱ ἀντλίες καὶ νὰ φέρνουν νερὸ στὴν ἐπιφάνεια, χωρὶς νὰ προκαλοῦνται προβλήματα.

Αὐτὸ τὸ θαῦμα τὸ χρωστοῦν οἱ κάτοικοι τοῦ Μάλι, σὲ μιὰ ὁμάδα τεχνικῶν καὶ ἐμπειρογνωμόνων, ποὺ πραγματοποίησαν μιὰ ἔρευνα γιὰ νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως, μὲ χρηματοδότηση διεθνῶν ὀργανισμῶν. Θὰ ἐρωτήσει κανείς: γιατὶ ὅμως νὰ περιμένουν οἱ κάτοικοι τοῦ Μάλι νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως μὲ τὴν ἡλιακὴ ἐνέργεια;

Διότι, ὅλες οἱ προηγούμενες ἔρευνες καὶ τεχνικὲς ἐφαρμογὲς προσέκρουσαν σὲ γενικότερα ἐμπόδια. Δὲν ὑπῆρχε ἡ τεχνογνωσία ὑποδομὴ γιὰ τὴν ἀνόρυξη τοῦ ἐδάφους, δὲν ἔφθανε πετρέλαιο σὲ μεγάλη ποσότητα γιὰ τὴ λειτουργία τῶν ἀντλιῶν ἐπὶ μακρὸ χρονικὸ διάστημα, δὲν ὑπῆρχαν τὰ κατάλληλα ἐξαρτήματα καὶ ἐργαλεῖα γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωσή τους.

Οἱ Γάλλοι τεχνικοὶ καὶ μηχανικοὶ σκέφθηκαν τότε ὅτι μόνο ἡ ἡλιακὴ ἀντλία, ποὺ θὰ λειτουργοῦσε μὲ τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ λύσει τὸ πρόβλημα.

ΣΥΜΜΑΧΟΣ Ο ΗΛΙΟΣ

Τὸ πλεονέκτημα αὐτοῦ τοῦ συστήματος εἶναι φανερό, γιατὶ εἶναι μιὰ ἐργασία ποὺ μόνοι τους οἱ κάτοικοι μποροῦν νὰ κάμουν, χωρὶς νὰ πληρώνουν. Καὶ κατὰ δεύτερο λόγο, τὴν ἐκμετάλλευση δὲν ἔχει καμμιὰ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρηση. Τέλος δὲν χρειάζονται πολὺ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα ἢ νερό, ὅσο οἱ Εὐρωπαῖοι. Ἔτσι, μόνον μὲ τὴν «συμμαχία» τοῦ ἡλίου, μποροῦν νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως. Καὶ μποροῦν ἀκόμη νὰ πολεμήσουν τὴν ξηρασία, νὰ καλλιεργήσουν μεγαλύτερες ἐκτάσεις καὶ νὰ καταπολεμήσουν τὴν πείνα. Ἀργότερα, πάλι ὁ ἥλιος θὰ τοὺς ἐξασφαλίσει τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα.

Ἡ ἡλιακὴ ἀντλία κυριολεκτικὰ θὰ ἀλλάξει τὴ ζωὴ τῶν κατοίκων τῆς Ἀρφικῆς. Ἕνας νέος ἀγρότης ἀπὸ τὸ Ναμπάσιο τοῦ Μάλι, ἀφηγεῖται πῶς ἐξ αἰτίας τῆς ξηρασίας, αὐτὸς καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι του, ἀναγκάζονταν νὰ μεταναστεύσουν στὴν Ἀκτὴ τοῦ Ἐλεφαντόδοντος, γιὰ νὰ διατηρήσουν τὰ ζῶα τους, ποὺ τὰ ἀπειλοῦσε ἡ δίψα. Τώρα, δὲν ἔχουν λόγο νὰ διακινδυνεύουν ἀπέραντες ἐκτάσεις.

Ὁ διοικητὴς τῆς περιοχῆς Σκάν, στὸ Μάλι, ὁ Σέκου Ντίκο παρατηρεῖ:

—Γιὰ μᾶς εἶναι μία ἐπανάσταση. Ἡ ἡλιακὴ ἀντλία θέτει τέρμα στὸν κύκλο ξηρασίας — ἐποχὴ ὑγρασίας καὶ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐργαζόμαστε σὲ ὅλες τὶς ἐποχές. Βέβαια, θὰ δημιουργηθοῦν νέα προβλήματα, ἀλλὰ θὰ αὐξήσουμε τὴν ἀγροτικὴ παραγωγὴ καὶ θὰ λύσουν τὸ πρόβλημα ἐπιβιώσεως.

Γιὰ τὶς ταμειακὲς μηχανὲς παρετάθη πάλι ἡ προθεσμία

ΑΘΗΝΑΙ, (ΑΠΕ). Παρετάθη γιὰ ἕνα ἀκόμη μῆνα δηλαδή, μέχρι τέλους Αὐγούστου ἡ προθεσμία γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀποφάσεως ποὺ προβλέπει ὑποχρεωτικὴ χρήση εἰδικῶν ταμειακῶν μηχανῶν ἀπὸ τὶς ἐπιχειρήσεις λιανικῶν πωλήσεων.

Σχετικὴ ἀπόφαση ἔλαβε ὁ ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Ἀθ. Κανελλόπουλος.

ΑΕΛΛΩ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9—12.45
Περιπέτεια ἀγωνίας
Περιπέτεια δράσεως
ΩΤΟ ΣΤΟΠ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Μὲ τὸν
ΦΡΑΝΚΟ ΝΕΡΟ

ΑΛΑΜΠΡΑ
ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9—12.45
Σοῦπερ σκληρὸ Καράτε
Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΣΥΦΟΥΝΑΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΕ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 1978
Μὲ τὸν
ΜΠΡΟΥΣ ΛΕΗ

Ξεκίνησε ἀπὸ ἕνα ΠΡΟ-ΠΟ ἡ σύλληψη στὸν γυάλινο σωλῆνα

Μόλις τὸ ζεῦγος κέρδισε 50.000 δρχ. πῆγε στὸν γιατρό

ΜΕΓΑΛΗ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΗ

ΜΠΡΙΣΤΟΛ. Ποιὸς θὰ τὸ φανταζόταν ὅτι τὸ παιδὶ τοῦ δοκιμαστικοῦ σωλήνα συνελήφθη χάρη στὰ κέρδη ἑνὸς ΠΡΟ—ΠΟ;

Βέβαια, ἡ ὅλη ἱστορία ἄρχισε πρὶν ἀπὸ ἐννέα χρόνια, ὅταν ἡ 30χρονη Ἀγγλίδα Λέσλυ παντρεύτηκε τὸ σιδηροδρομικὸ Τζὼν Μπράουν, χωρισμένο καὶ πατέρα ἑνὸς παιδιοῦ. Ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα τοῦ γάμου τους ὀνειρεύονταν νὰ δημιουργήσουν οἰκογένεια. Δὲν τὰ κατάφεραν ὅμως. Ἄρχισαν νὰ τρέχουν στοὺς γιατρούς.

Ἡ αἰτία βρέθηκε: Οἱ σάλπιγγες τῆς Λέσλυ ἔπασχαν ἀπὸ στένωση. Ὑποβλήθηκε σὲ δυὸ ἐγχειρήσεις στὸ Μπρίστολ ὅπου κατοικοῦσε. Τίποτε ὅμως.

Πέρασαν πέντε χρόνια. Κάποια μέρα τὸ ζεῦγος Μπράουν ἄκουσε γιὰ τὸν γυναικολόγο Πάτρικ Στέπτο, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ ἐμφυτεύσει σέ μιὰ γυναίκα ἕνα γονιμοποιημένο ὠάριο. Ἄν ὅλα πήγαιναν καλά, θὰ γεννιόταν τὸ παιδὶ τοῦ δοκιμαστικοῦ σωλήνα. Μιὰ ἀχτίδα ἐλπίδας φώτισε τὴ Λέσλυ.

Δὲν ὑπῆρχαν ὅμως χρήματα, γιὰ μιὰ τέτοια δαπανηρὴ ἐγχείρηση. Κάποια μέρα, ἡ τύχη τοὺς χαμογέλασε.

Ὁ Τζὼν κέρδισε 50.000 δραχμὲς στὸ Πρό—Πό. Καὶ τότε ἀποφάσισε νὰ χρησιμοποιήσει τὰ χρήματα γιὰ νὰ κάνει πραγματικότητα τὸ ὄνειρο τῆς γυναίκας του.

Πῆγαν καὶ βρῆκαν τὸν Δόκτορα Στέπτο. Ἐκεῖνος τοὺς κάλεσε στὴν κλινική του στὸ Ὄλντχαμ, γιὰ ἐξετάσεις. Καὶ τοὺς ἀνακοίνωσε ὅτι ἦταν σέ θέση νὰ τοὺς βοηθήσει.

ΔΥΣΚΟΛΗ Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Τὸ πρόβλημα ποὺ δημιουργήθηκε ἀμέσως μετὰ ἦταν τὸ τηλέφωνο. Τὸ ζεῦγος Μπράουν δὲν ἔχει τηλέφωνο καὶ ἡ ἐπικοινωνία τους μὲ τὸ γιατρὸ θὰ ἦταν δύσκολη.

Ὁ μοναδικὸς ἀπὸ τὴν οἰκογένεια ποὺ διέθετε τηλέφωνο, ἦταν ὁ 35χρονος ἄνδρας τῆς ἐξαδέλφης τῆς Λέσλυ, Κέν Γουέμπ.

Ἔτσι, λοιπόν, ὁ δρ. Στέπτο τηλεφωνοῦσε στὸν Κὲν καὶ τοῦ ἔλεγε κάποιο μήνυμα γιὰ τὴν Λέσλυ.

Κι ὁ Κὲν ἔπαιρνε τὸ αὐτοκίνητό του καὶ πήγαινε στὸ σπίτι τῶν Μπράουν—ἕξη χιλιόμετρα ἀπόσταση — γιὰ νὰ βρεῖ τὴ Λέσλυ. Πολλὲς φορὲς τὴν μετέφερε ἀμέσως στὴν κλινικὴ τοῦ Στέπτο.

Ἐλάχιστοι ἄνθρωποι τοῦ στενοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος τοῦ ζεύγους Μπράουν γνώριζαν τὴν ὅλη ἱστορία: ὁ Κὲν, ἡ γυναίκα του, ὁ 28χρονος ἀδελφός τῆς Λέσλυ, Νταίηβιντ Γουάϊτινγκ καὶ ἡ 25χρονη γυναίκα του Τζίλ.

Ὁ δρ Στέπτο παρακολουθοῦσε συνε